

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 5. februar 2018

Pakkeforløp for rus og psykisk helse stod sentralt i helseminister Bent Høies sykehustale 6. januar. Budskapet om at pakkene rulles ut over sommeren, er stilltiende tatt imot av klienter, behandlere, pårørende og andre. Søk på begrepene pakkeforløp og psykisk helse, og de øverste treffene viser nær alle til offentlige myndigheters egne hjemmesider eller til NTB-notiser og korte intervju med helseministeren der budskapet gjentas. Eller du finner ledere i Norges to største aviser, der Aftenposten hilser pakkene velkommen den 16. januar og VG den 21. januar bruker tittelen «Heia Høie!» i sin omtale av pakkeforløpene.

Et nylig unntak er signert Psykologforeningens president Tor Levin Hofgaard (Aftenposten 23. januar). Han skriver at pakkeforløp ikke er noen garanti for å nå målene om likeverdig behandling, mer brukervedvirkning og bedre samhandling. Men ellers er det som om debatten om standardiserte pakker for behandling og diagnostikk i psykisk helsevern og rusomsorgen gikk ut på dato tidlig i 2016.

«Diskusjonen om pakkeforløp kommer nok, men da som en reaksjon på implementert praksis, ikke i forkant»

I debatten den gang het det at pakkeforløp ikke er svaret på landets utfordringer innenfor psykisk helse. At pasienten ikke ville ha mulighet til å få tilpasset hjelp, men må ta til takke med en standardpakke. At pakkeforløp handlet om å skape tilsynelatende kontroll i et felt som ikke så lett lar seg standardisere. Ja, at selve ideen om å hjelpe stod på spill, og at pakkeforløpene hadde mer å gjøre med Toyota enn med humanistisk psykiatri.

Kanskje stillheten skyldes at pakkeforløpene som nå er til høring (se helsedirektoratet.no), har tatt opp i seg disse og andre innsigelser, slik at pakkene som snart deles ut, faktisk står på ønskelisten til folk. Helseministeren selv virker ikke i tvil: Pakkene vil gi bedre behandling og større forutsigbarhet for pasienten, samtidig som man skal være trygg på at behandlingen kan endres hvis den ikke hjelper. Og i tillegg får man bedre data om hvordan tjenestene virker, slik at man kan tilby bedre og mer likeverdige tjenester.

Diskusjonen om pakkeforløp kommer nok, men da som en reaksjon på implementert praksis, ikke i forkant. Hvis man da ikke kommer på banen før 1. april, som er høringsfristen for de fem pakkeforløpene innenfor psykisk helse og rus som nå er ute til høring.

Så får vi se hvem og hva som er hørt når pakkeforløpene sendes ut for implementering rett over sommeren.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 2, 2018, side 81

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør